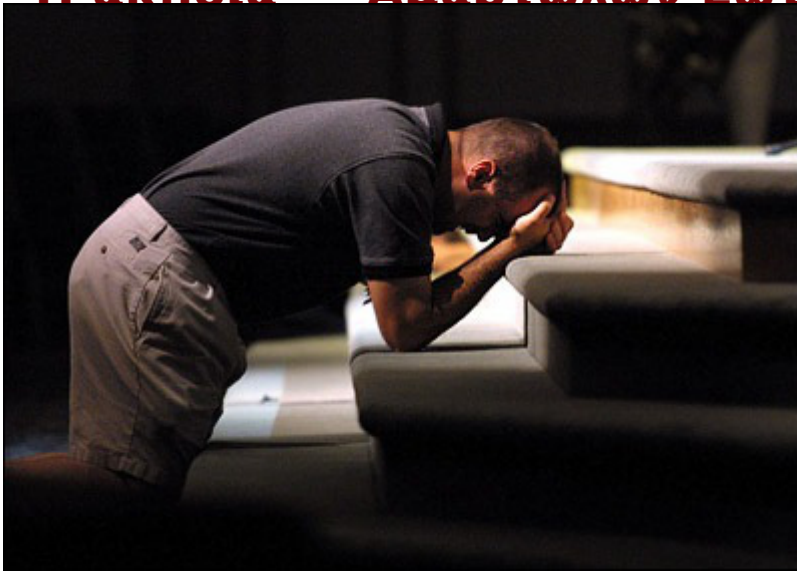

“Η ακηδία” - Αματωλών Σωτηρία

Ακηδία είναι η αθυμία και η

ανορεξία που κυριεύει τον άνθρωπο, κάνοντάς τον απρόθυμο, αμελή ή αδιάφορο για κάθε πνευματικό έργο. Είναι κι αυτή μία από τις θανάσιμες αμαρτίες, σαν πρόξενος πολλών και φοβερών κακών. Η ακηδία προξενεί παραλυσία στο νου και την ψυχή, οκνηρία στην εκπλήρωση των εντολών του Θεού, και προπαντός μίσος για την προσευχή και την ψαλμωδία. Από αυτή την παράνομη μάνα γεννιούνται δύο ασεβέστατες θυγατέρες. Πρώτη είναι η μικροψυχία, όταν ο άνθρωπος βρίσκει δύσκολο τον πνευματικό αγώνα και ακατόρθωτες τις αρετές, οπότε πέφτει στην αμέλεια και δεύτερη είναι η απόγνωση, όταν, λόγω της αμέλειάς του, χάσει κάθε ελπίδα σωτηρίας. Η απόγνωση είναι η χειρότερη από όλες τις αμαρτίες. Με κανέναν άλλον τρόπο δεν μπορείς να λυπήσεις τόσο πολύ τον φιλεύσπλαχνο Θεό, όσο με το να πεις ότι δεν πρόκειται ποτέ ν' αξιωθείς άφεση αμαρτιών και να βρεις σωτηρία ψυχής. Γιατί έτσι αρνείσαι τον ίδιο τον Κύριο, την πρόνοιά Του, τη φιλανθρωπία Του, τη λυτρωτική Του θυσία για σένα στο Σταυρό, που σου άνοιξε την πύλη της ουράνιας βασιλείας. Πολέμησε, λοιπόν, την ακηδία, για να μην πέσεις στην αρνησίθεη απόγνωση. Μη μεριμνάς για πρόσκαιρα πράγματα περισσότερο από όσο χρειάζεται. Συγκέντρωσε τη φροντίδα και το ζήλο σου στα πνευματικά έργα και στην καλλιέργεια των αρετών. Πόθησε ολόψυχα το Θεό και την άνω Ιερουσαλήμ. Και όταν, την ώρα της προσευχής ή άλλης καλής εργασίας, νιώθεις ακηδία, να ξέρεις πώς είναι ο πονηρός, που έρχεται για να σε πειράξει και να σ'εμποδίσει από το αγαθό. Εσύ τότε όχι μόνο να μη διακόψεις, αλλά να συνεχίσεις με μεγαλύτερη βία, ώσπου να διώξεις το δαίμονα. Στον αγώνα σου εναντίον της ακηδίας θα σε βοηθήσουν και τούτα: Να μην ξεχνάς τη φρικτή απολογία που έχεις να δώσεις την ημέρα της Κρίσεως για το χρόνο της ζωής σου, το χρόνο που σου χάρισε ο Θεός για να τον δαπανήσεις σε έργα αγαθά και σωτήρια. Αν, όπως

βεβαίωσε ο Κύριος, θα λογοδοτήσουμε ακόμα και για κάθε λόγο ανώφελο που θα πούμε (Ματθ. 12:36), πόσο μάλλον για τον ανεκτίμητο χρόνο που σπαταλάμε άσκοπα και άκαρπα; Να σκέφτεσαι, επίσης, σε πόσους κόπους και κινδύνους και περισπασμούς υποβάλλονται οι πρματευτές για ν' αποκτήσουν φθαρτά πλούτη. Και να ντρέπεσαι, που αυτοί κυνηγούν μάταια πράγματα, και όμως δείχνουν σ' αυτά περισσότερη επιμέλεια από σένα, που στοχεύεις στα αληθινά και αιώνια. Μά και οι υπάλληλοι και οι εργάτες βάζουν τα δυνατά τους στη δουλειά και κάνουν ό,τι μπορούν για να ικανοποιήσουν τους προϊσταμένους και τ' αφεντικά τους. Τι κάνεις εσύ για να ευαρεστήσεις τον Πλάστη σου, τον αθάνατο Βασιλιά του σύμπαντος, όταν εκείνοι κάνουν τόσα για ν' αρέσουν σε θνητούς ανθρώπους; Λένε για τον αββά Παμβώ, πώς είδε κάποτε στην Αλεξάνδρεια μια θεατρίνα στολισμένη, και δάκρυσε. "Γιατί κλαίς, αββά;" τον ρώτησαν. "Για δύο λόγους", αποκρίθηκε ο γέροντας. "Αφενός για τη δική της απώλεια, και αφετέρου γιατί εγώ δεν φροντίζω ν' αρέσω στον άγιο Θεό τόσο, όσο εκείνη σε αισχρούς ανθρώπους". Για να παρακινείς τον εαυτό σου, ώστε να κοπιάζει στα αγαθά και πνευματικά έργα, φέρνε στο νου σου κάθε τόσο τους ένδοξους κι αθάνατους καρπούς που θα θερίσεις και θ' απολαύσεις στους ουρανούς χάρη στον μικρό κόπο και την περαστική βία της εδώ ζωής. Αν ο γεωργός σκάβει και καλλιεργεί τη γη με τόσα ανεμοβρόχια και χιόνια και παγωνιές, υπομένοντας καρτερικά όλη αυτή την κακοπάθεια με την ελπίδα της σοδειάς, μολονότι συχνά χάνει και το σπόρο και όλους τους κόπους του, δεν είναι πιο ωφέλιμο να κοπιάσεις εσύ σε τούτη τη σύντομη ζωή, ελπίζοντας στα ουράνια αγαθά, "εκείνα που μάτι δεν είδε και αυτί δεν άκουσε και ο ανθρώπινος νους δεν έχει φανταστεί, εκείνα που ετοίμασε ο Θεός γι' αυτούς που τον αγαπούν" (Α' Κορ. 2:9); Αν ο στρατιώτης αψηφά τους κινδύνους και την κακοπάθεια της εκστρατείας, αν αφήνει γυναίκα και παιδιά και συγγενείς και φίλους για δόξα πρόσκαιρη και μισθό υλικό και λάφυρα φθαρτά, δεν είναι πιο εύλογο ν' αγωνιστείς εσύ για δόξα αιώνια και μισθό ουράνιο και στεφάνι αμάραντο; Αν ο εργάτης ή ο τεχνίτης δεν λογαριάζει τον κόπο και τον ιδρώτα της ημέρας για το πενιχρό μεροκάματο πού θα πάρει το βράδυ, δεν είναι πιο μεγάλο να δουλέψεις εσύ με χαρά κι ενθουσιασμό για να πάρεις αμοιβή ανεκτίμητη; Τέτοιες σκέψεις να κάνεις και άλλες παρόμοιες, πού θα βρεις μόνο σου, για να πολεμάς την ακηδία όταν πάει να σε κυριέψει. Και μαζί μ' αυτές, που θα σου θυμίζουν τα αγαθά του παραδείσου, να κάνεις και αντίθετες, που θα σε φέρνουν νοερά στην κόλαση και στη φοβερή οδύνη εκείνων που αμέλησαν να φυλάξουν τις εντολές του Κυρίου. Γιατί, όταν ένας αδελφός ρώτησε τον αββά Αχιλλά, "Ποια είναι η αιτία, πάτερ, πού, όταν κάθομαι στο κελλί μου, κυριεύομαι από ακηδία και αμέλεια;", ο γέροντας του εξήγησε: "Επειδή δεν συλλογίζεσαι την αιώνια μακαριότητα, στην οποία ελπίζουμε, και την ατελεύτητη κόλαση, που περιμένει τους οκνηρούς και ράθυμους. Αν ο νους σου μελετούσε αυτά τα δύο, δεν θα σε νικούσε ποτέ η ακηδία, ακόμα κι αν το κελλί σου ήταν γεμάτο φίδια και σκορπιούς". Να αναλογίζεσαι,

επίσης, πόσο μεγάλο είναι το χρέος και η ευθύνη σου απέναντι στον Κύριο και Σωτήρα μας Χριστό, που ενανθρώπησε και υπέμεινε συκοφαντίες, διωγμούς, θλίψεις, εξευτελισμούς και σταυρικό θάνατο για να σε λυτρώσει από τα δεσμά του θανάτου και του άδη. Αν Εκείνος, ο αθώος και αναμάρτητος, έπαθε τόσα από αγάπη για σένα, τον ένοχο και αμαρτωλό, δεν θα είσαι αχάριστος αν δεν βιάσεις κι εσύ τον εαυτό σου στον αγώνα της αρετής για τη δική Του αγάπη, αλλά και για το συμφέρον σου, για τη σωτηρία σου; Το τελευταίο σου όπλο και το δραστικότερο φάρμακο κατά της ακηδίας ας είναι τούτο: Να πιστεύεις ότι η σημερινή μέρα είναι η στερνή σου πάνω στη γη, ότι σήμερα μόνο ζεις και αύριο πεθαίνεις οπωσδήποτε, πράγμα που χωρίς αμφιβολία μπορεί να συμβεί. Το έχουν πάθει, άλλωστε, πρίν από σένα τόσοι και τόσοι, που τη μέρα γλέντησαν και χάρηκαν, και την άλλη δεν ξημερώθηκαν. Πίστεψε, λοιπόν, πώς από τον σημερινό σου μονάχα κόπο και αγώνα εξαρτάται η σωτηρία σου ή ο κολασμός σου, και βάλε βία πολλή στην εκτέλεση κάθε θεάρεστου έργου, ώστε, σαν πεθάνεις, ν'αξιωθείς την αιώνια ζωή.

Βιβλίο "ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ ΣΩΤΗΡΙΑ" του μοναχού Αγαπίου Λάνδου του Κρητός) ΠΩΣ ΘΑ ΣΩΘΟΥΜΕ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ.

Πηγή: amartolon-sotiria.blogspot.ca